

gewiktgewogen

Geen zee te hoog voor jeugdorkest

Plaats: Bonifatiuskerk, Leeuwarden. **Gebeurtenis:** concert JeugdOrkest Nederland o.l.v. Jurjen Hempel m.m.v. Pieter van Loenen (viool). **Belangstelling:** 175 personen

LEEWARDEN - Met Lynke Douma en Janneke Boeschoten op viool, Wytse Holtrop op cello, Edith Kobus op bas, Jantina Rozema op trompet, Wilma Jongsma op hobo en Aukje Spijksma op hoorn is Friesland voortreffelijk vertegenwoordigd in het JeugdOrkest Nederland (JON).

Tel daarbij Jurjen Hempel, wiens roots in Wollega liggen, en we zouden van een soort tweede Frysk Jeugdorkest kunnen spreken, zij het dat het JON ook nog ruim negentig jonge musici uit andere provincies kent, die eveneens succesvol auditie hebben gedaan voor een felbegeerde plaats in dit orkest.

Het niveau van de musici ligt hoog en dat betekent dat men toe kan met een beperkt aantal repetities. Ook als Mahler op de lessenaars ligt.

Per concertserie is er steeds een doorspeeldag, gevolgd door drie hooguit vier repetitieseries. Daarna start de concerttournee. De jeugd is minimaal veertien, maximaal twintig jaar. De prestaties van het JON –

gisteren voor het eerst in onze provincie te beluisteren – waren om te zoenen. Neem alleen al de spanningsvolle start in Mahlers Eerste Symfonie met de markante en zeer subtiele trompetten op afstand.

En dan waren er nog de meeslepende Ländlerwals, de schaduwen die de lage koperblazers aanbrachten, de fraai articulerende orkestsecties, de rake, concessieloze opbouw van Hempel, het kon niet op.

Dat deze hoogwaardige Mahler-uitvoering er aan zat te komen werd al enigszins duidelijk tijdens het openingsstuk: Alborada del Gracioso van Ravel, met een pittig Spaans coloriet en een prachtige weemoedige fagot.

Spectaculair was het optreden van Pieter van Loenen, een zeventienjarige violist met een voor die leeftijd forse prijzenkast.

Met een uitdrukking op zijn gezicht van 'hier hoor ik thuis, dit is mijn plek', nam hij, vanuit zijn positie naast Hempel, een voorzichtige aanloop naar wellicht een toekomstige sterstatus.

Voor hem had het vijfde vjoelconcert van Henri Vieuxtemps geen geheimen meer. Ingetogen dribbelwerk, uitbundige langeafstandstreffers en alles wat daar tussen zit: Van Loenen wist het te brengen.

Zonder in sentimentaliteit te vervallen.

RUDOLF NAMMENSMA